

Jdg

Chapter 21

Arabic Interlinear

Reference: Arabic Smith Van Dyck Bible

1 וַאִישׁ וְרֵגֶל יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בְּמִצְפָּה לְאִמְרָת אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יִתֵּן יָתֵן בְּתוֹ לְבָנִים לְאִשָּׁה: וְ-רֵגֶל יִשְׂרָאֵל חָלַף فِي-ال-مِصْفَاةِ قَائِلِينَ قَائِلِينَ رَجُلٌ مِمَّا لَا يُعْطِي يَنْتَهِي ل-بَنِيَامِينَ ل-إِمْرَأَةً: H0376 H0559 H4709 H7650 H3478 H0376 H1114 H1323 H5414 H3808

أمرأة «لبنيامين أنته من أحد يسلم» لا قائلين: المصفاة في حلفوا إسرائيل ورجال

2 וַיָּבֵא וְ-جَاءَ הָעָם الشَّعْبُ בֵּית-אֵל וְ-جَلְסוּא וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד- הָעָרִב אֶל-מִסָּא לְפָנַי אִמָּם הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ וְ-رَفَعוּא קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְ-בָכוּא וְ-בָכוּא: H0935 H1008 H3427 H8033 H5704 H6153 H6440 H0430 H5375 H1058

בְּכִי נְדוּל: בְּכָא עֲظִימָא: H1065

عظيما. بكاء وبكوا صوتهم ورفعوا آله، أمام المساء إلى هناك وأقاموا إيل بيت إلى الشعب وجاء

3 וַיֹּאמְרוּ וְ-قَالُوا لِمָذَا יְהוָה יָ-يְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲיִתְהָ קָן זֹאת בִּי-יִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל לִי-יִפְקֵד הַיּוֹם מִן-יִשְׂרָאֵל: H0559 H4100 H3068 H0430 H3478 H1961 H2063 H3478 H3117 H1117

שָׁבַט אַחַד: סִבְטָ וָאֶחָד: H0259 H7626

سبط؟ «إسرائيل من أيوم يفقد حتى إسرائيل، في هذه حدثت إسرائيل إله يارب» لماذا وقالوا:

4 וַיְהִי וְ-كَانَ מִמְחֶרֶת וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם וַיִּבְנוּ-שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּשְׁעֲדוּ עֲלֹת מִחֶרֶת וַיִּשְׁלְמִים: וְ-כָאן فِي-ال-عَدِ وَ-بִגְרָ الشَّعْبُ وَ-بָכוּא هُنَاكَ مَذْبَحًا وَ-أَصْعَدُوا مَحْرَقَاتٍ وَ-سَلَامَاتٍ: H1961 H4283 H7925 H1129 H8033 H4196 H5927 H3605 H8002

سلامة. وذبائح محرقات وأصعدوا مذبحا، هناك وبنوا الشعب بكر ألد وفي

5 וַיֹּאמְרוּ וְ-قَالَ بְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי מִן אִשְׁרָאֵל לֹא- לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִכָּל- שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל- וְ-قَالَ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן-كُلِّ- أَشْبَاطِ إِسْرَائِيلَ إِلَى: H0559 H3478 H4310 H3808 H5927 H3605 H7626 H3478 H0413

יְהוָה יְהוֹה לָאן לְאִשְׁרָאֵל אֶל-עֲצִימָא הַנְּדוּלָה קָן לְ-אִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל לְאִשְׁרָאֵל: H3068 H7621 H1961 H3808 H5927 H0413 H3068 H1117 H1058

מוֹת יוֹמָת: מוֹתָ יְמוֹת: H4191 H4191

المصفاة إلى أرب إلى يصعد لم أذي على أعظيم أتحلف صار أرب؟ «لأنه إلى إسرائيل أسباط جميع من أجمع في يصعد لم أذي هو» من إسرائيل: بنو وقال موتا. «يمات قائل:

6 וַיִּנְחְמוּ וְ-تَأَسَّفَ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עָלַי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָלַי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אָחִיו אָחֵיהֶם וַיִּנְחְמוּ וְ-قَالُوا قَطَعَ نַגְדֵעַ הַיּוֹם הַיּוֹם אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל: H5162 H3478 H0413 H1144 H0251 H0559 H1438 H3117 H7626 H259 H3478

إسرائيل. من واحد سبط أيوم أنقطع» قد وقالوا: أحيهم بنيامين على إسرائيل بنو وندم

إصلاح إلى وأستدعتهم رمون صخرة في أذنين بنياميين بني وكلمت كلها أجماعة وأرسلت

14	וַיִּשָׁב בְּנִימִן	בַּעֲת	הָיָא	וַיִּתְּנוּ	לָהֶם	הַנְּשִׂים	אֲשֶׁר	חָיָו	מִנְשֵׂי	יָבִישׁ	גִּלְעָד
	ف-رَجَعَ بنيامين	في-ال-وَقْتِ	ذَلِكَ	وَ-أَعْطَوْهُمْ	لَهُمْ	النِّسَاءَ	الَّتِي	أَحْيَوْهُمْ	مِنْ-نِسَاءِ	يَابِيشَ	جَلْعَادَ
	H7725	H6256	H1931	H5414	H0802	H0802	H2421	H0802	H3003	H1568	

וְלֹא-
וְ-לֹם יִגְדּוּ
מִצָּאוֹ לָהֶם
יִגְדּוּ לָהֶם
כִּן: כְּذֶלֶק
[H4672](#) [H3808](#)

هكذا يكفوهم ولم جلعاد. يابيش نساء من أستحيوهن اللواتي أنساء فأعطوهم أوقت، ذلك في بنيامين فرجع

15	וְהָעַם	נָחַם	לְבַנְיָמִן	כִּי-	עָשָׂה	יְהוָה	פָּרָץ	בְּשַׁבְּתִי	יִשְׂרָאֵל:
	وَ-الشَّعْبُ	تَأَسَّفَ	عَلَى-بنيامين	لِأَنَّ	فَعَلَ	بِهِوَه	تَفْرَعًا	فِي-أَسْبَاطِ	إِسْرَائِيلَ
	H5162	H1144	H3068	H6556	H3478	H7626	H3478		

إسرائيل. أسباط في شقا جعل أرب لأن بنيامين، أجل من أشعب وندم

16	וַיֹּאמְרוּ	זָכְנוּ	הָעֵדָה	מָה-	נַעֲשֶׂה	לְנוֹתָרִים	לְנָשִׁים	כִּי-	נִשְׁמְדָה	מִבְּנֵימִן	אִשָּׁה:
	وَ-قَالَ	شُيُوخُ	ال-جَمَاعَةِ	مَاذَا	تَفْعَلُ	لِ-ال-بَاقِيْنَ	لِ-نِسَاءِ	لِأَنَّ	أَبِيدَتِ	مِنْ-بنيامين	إِمْرَأَةً
	H0559	H2205	H5712	H4100	H3498	H0802	H8045	H1144	H0802		

بنيامين؟ «من النساء أنقطعت قد لانه النساء، أمر في بالباقيين نضع» ماذا أجماعة: شيوخ فقال

17	וַיֹּאמְרוּ	יְרֵשֶׁת	פְּלִיטָה	לְבַנְיָמִן	וְלֹא-	יִמְחָה	שָׁבַט	מִיִּשְׂרָאֵל:
	وَ-قَالُوا	مِيرَاثَ	الْمَاجِيْنَ	لِ-بنيامين	وَ-لَا	يُمْحَى	سِبْطَ	مِنْ-إِسْرَائِيلَ
	H0559	H3425	H6413	H1144	H3808	H7626	H3478	

إسرائيل. من سبط يمحي ولا لبنيامين، نجاة «ميراث وقالوا:

18	וַיִּזְכְּנוּ	לָא	נוֹכַח	לְתֵת-	לָהֶם	נָשִׁים	מִבְּנוֹתֵינוּ	כִּי-	נִשְׁבְּעוּ	בְּנֵי-	יִשְׂרָאֵל	לְאֹמֵר
	وَ-نَحْنُ	لَا	تَقْدِرُ	لِ-نُعْطِي	لَهُمْ	نِسَاءَ	مِنْ-بَنَاتِنَا	لِأَنَّ	خَلَفَ	بَنُو	إِسْرَائِيلَ	قَائِلِينَ
	H0587	H3808	H3201	H5414	H0802	H1323	H7650	H3478	H0559			

אָרוֹר
מְלֻעוֹן
נָתַן
אִשָּׁה
לְבַנְיָמִן:
לְ-בניامين
إِمْرَأَةً
H1144 H0802 H5414 H0779

لبنيامين. «أمرأة أعطى من ملعون قائلين: حلفوا إسرائيل بني لأن بناتنا، من نساء نعطيهم أن نقدر لا ونحن

19	וַיֹּאמְרוּ	הִנֵּה	חַג-	יְהוָה	בְּשָׁלוֹ	מִיָּמִים	יָמִימָה	אֲשֶׁר	מִצְפּוֹנָה	לְבֵית-אֵל	מִזְרְחָה
	وَ-قَالُوا	هُوَذَا	عَيْدُ	بِهِوَه	فِي-شَيْلُوَه	مِنْ-أَيَّامَ	لِ-أَيَّامِ	الَّذِي	شَمَالَ	بَيْتِ-إِيلَ	شَرْقَ
	H0559	H2009	H2282	H3068	H7887	H3117	H3117	H6828	H1008	H4217	

הַשָּׂמֶשׁ
עָלָה
הַמִּסְלָה
מִבֵּית-אֵל
שָׁכְמָה
וּמִנְגִּב
לְבֹנוֹתָה:
לְ-בניامين
عَلَى-الطَّرِيقِ
الصَّاعِدَةِ
مِنْ-بَيْتِ-إِيلَ
شَكَمَ
وَ-جَنُوبَ
لِبُؤنَةِ
H8121 H4546 H5927 H1008 H7927 H5045 H3829

لبونة. وجنوبي شكيم إلى إيل بيت من ألساعدة أطريرق شرقي إيل، بيت شمالي سنة إلى سنة من شيلوه في أرب عيد «هوذا قالوا: ثم

20	[וַיִּצְוּ]	[וַיִּצְוּ]	אֶת-	בְּנֵי	בְּנֵימִן	לְאֹמֵר	לְכוּ	וְאַרְבָּתֶם	בְּכַרְמֵים:
	[وَأَيُّو]	وَأَمْرُوا	-	بَنِي	بنيامين	قَائِلِينَ	أَذْهَبُوا	وَأَكْمِنُوا	فِي-الكَرْمِ
	H6680	H6680	H0853	H1144	H0559	H3212	H0693	H3754	

ألكروم. في وأكمنوا «أمضوا قائلين: بنيامين بني وأوصوا

21 וּרְאִיתֶם וְהָיָה אִם- יֵצְאוּ בְנוֹת- שִׁלּוֹ לְחֹלַל בְּמַחְלוֹת וַיֵּצְאוּ מִן- הַכְּרָמִים וְאַנְظְרוּ וְהָיָה אִם- יֵצְאוּ בְנוֹת- שִׁלּוֹ לְחֹלַל בְּמַחְלוֹת וַיֵּצְאוּ מִן- הַכְּרָמִים וְאַנְظְרוּ

וְחִטְפוּהָם וְאָחֳפוּהָם לְכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁלּוֹ וְהִלְכְתֶם אֶרֶץ בְּנֵימִן: וְאָחֳפוּהָם לְכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁלּוֹ וְהִלְכְתֶם אֶרֶץ בְּנֵימִן: וְאָחֳפוּהָם לְכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבְּנוֹת שִׁלּוֹ וְהִלְכְתֶם אֶרֶץ בְּנֵימִן:

בנימין. أرض إلى وأذهبوا شيلوه، بنات من أمراته واحد كل لأنفسكم وأحفظوا أكروم من أنتم فأخرجوا أرقص، في ليدرن شيلوه بنات خرجت فإذا وأنظروا.

22 וְהָיָה וַיִּכְוֹן כִּי- יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם [לְרוֹב] (וְלָרִיב) אֲלֵינוּ וְאִמְרָנוּ אֵלֵיהֶם וַיִּכְוֹן כִּי- יָבֹאוּ אֲבוֹתָם אוֹ אֲחֵיהֶם [לְרוֹב] (וְלָרִיב) אֲלֵינוּ וְאִמְרָנוּ אֵלֵיהֶם

חַנוּנוֹ תַחַטְּנוּ אֹתָם עֲלֵיהֶם כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִשׁ אִשְׁתּוֹ בְּמַלְחָמָה כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִשׁ אִשְׁתּוֹ בְּמַלְחָמָה כִּי לֹא לָקַחְנוּ אִשׁ אִשְׁתּוֹ בְּמַלְחָמָה

לָקַחְם לָקַחְם כַּעֲת הָאֵשְׁמוֹ: לָקַחְם לָקַחְם כַּעֲת הָאֵשְׁמוֹ: לָקַחְם לָקַחְם כַּעֲת הָאֵשְׁמוֹ:

ألوقت في تعطوهم لم أنتم لأنكم ألحرب، في أمراته واحد لكل نأخذ لم لأننا لأجلنا، عليهم تراءفوا لهم: نقول إلبنا، يشكوا لكي إخوتهن أو أبأوهن جاء فإذا أنتمم.»قد تكونوا حتى

23 וַיַּעֲשׂוּ- וּפְעַל- כֵּן כְּדֹלֵךְ בְּנֵי בְנֵימִן וַיֵּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן- הַמַּחְלוֹת אֲשֶׁר נָזְלוּ וּפְעַל- כֵּן כְּדֹלֵךְ בְּנֵי בְנֵימִן וַיֵּשְׂאוּ נָשִׁים לְמִסְפָּרָם מִן- הַמַּחְלוֹת אֲשֶׁר נָזְלוּ

וַיִּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל- נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת- הָעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם: וַיִּלְכוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל- נַחֲלָתָם וַיִּבְנוּ אֶת- הָעָרִים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם:

بها.وسكنوا أمدن وبنوا ملكهم إلى ورجعوا وذهبوا أحتطفوهن، ألواتي أراقصات من عددهم حسب نساء وأتخذوا بنيامين، بنو هكذا ففعل

24 וַיִּתְּהִלְכוּ מִשֶׁם בְּנֵי- יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וְלְמִשְׁפַּחָתוֹ וַיֵּצְאוּ מִשֶׁם וַתִּפְרָק מִן- הֵנָּה בְנֵי- יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא אִישׁ לְשִׁבְטוֹ וְלְמִשְׁפַּחָתוֹ וַיֵּצְאוּ מִשֶׁם

אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: כָּל- רֶגֶל אֶל- מִירָתוֹ אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: כָּל- רֶגֶל אֶל- מִירָתוֹ

ملكه.إلى واحد كل هناك من وخرجوا وعشيرته، سبطه إلى واحد كل ألوقت ذلك في إسرائيل بنو هناك من فسار

25 בְּיָמִים הָהֵם תָּלַק לֹם- יִכְּן אֵין מְלֹךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ כָּל- רֶגֶל אֶל- מִשְׁתַּיִם בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: בְּיָמִים הָהֵם תָּלַק לֹם- יִכְּן אֵין מְלֹךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ כָּל- רֶגֶל אֶל- מִשְׁתַּיִם בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

عينيه.في حسن ما عمل واحد كل إسرائيل. في ملك يكن لم أليام تلك في